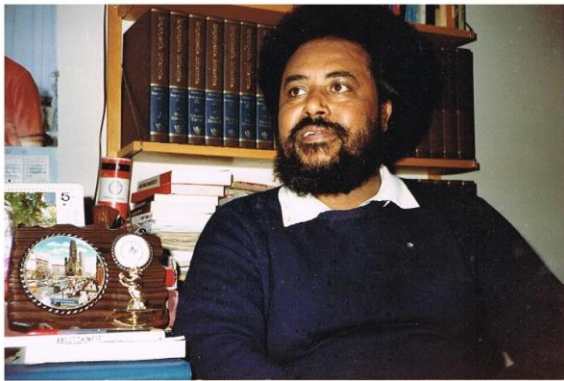

ሲነድ ሲቃጠል የሚሰቅ እሳት ነው !

ጋሼ ኃይሉ ገሞራው አልሞተም !

ሀማ ቱማ

እውነቱን ለመናገር ታላቁን የኪነት ሰው ጋሼ ብዬው አላውቅም። ኃይሉን ኃይሉ ወይም ገሞራው ነበር ብዬ የምጠራው። የነበረኝ አክብሮት ግን ቅንጣትም ሳይቀንስ። ገሞራው ያኔ በዚያ ጊዜ ለእኛ ወጣቶቹ ዕንቁ አርአያችን ነበር። ተራማጅ የኢትዮጵያ ተማሪዎች አንቀሳቃሶች፤ የመሬት ለአራሹ ሰልፍ አቀነባባሪዎች ተብለው ከዩኒቨርሲቲ ከተባበሩት ዘጠኞች አንዱ ነበር። ዝነኛው ነበር። በ1959 ዓ. ም. ደግሞ "በረከተ መርገም"ን ገጥሞ ዳግም ከሰር ዓቱ ሲጋጭና ችግር ሲገጥመው ገዘፈ። ሙሉውን ያንብቡ ...

*"ሲነድ ሲቃጠል የሚሰቅ እሳት ነው ...
ያሰብከው ዓላማ አልሆነ ብሎ ሲከሸፍ
ሁናቴው ሲጠጥር
ጠጣሩ እንዲላላ የላላውን ወጥር"*

ያለው ዛሬም ትምህርት አዘል ሆኖ ትግላችንን አጃቢ ነው።

ኃይሉን ላውቀው የቻልኩት በወዳጁና ጓደኛው በጸጋዬ ገብረ መድህን ደብተራው አማካይነት ነው። ሁለቱም የቤተክርስቲያንን

ትምህርት ጠንቅቀው የተማሩና ቀዳሽም፤ ባለቅኔም ስለነበሩ (የገሞራው አባት ካልረሳሁ የእስጢፋኖስ ቤተክርስቲያን መሪ ጌታ ነበሩ) ጓደኝነታቸው ጥልቅና ለረጅም ዓመታትም የዘለቀ ነበር። ሁለቱም ቀልድና ጨዋታን የሚወዱና የማይከብዱም ነበሩ። ትሁቶችና የማይከራሩ፤ እምነታቸው ህይወታቸውን የቃኘ ምርጥ ግለሰቦች ነበሩ። ገሞራው በጻፈው ግጥምና በራሱ አነሳሽነት ስርዓቱን ተቃዋሚ እርምጃዎች በመውሰድ ተንቀሳቃሽ ነበርና በየጊዜው እየተያዘ ወፊ ኢላላና ሌሎችንም ስየሎች እየተቀበለ ግን አልበገር ብሎ የቆመ በመሆኑ ለሁላችንም አርአያ ሆኖ ለትግል ያለንን ስሜት አጠናክሮልናል። ገሞራው ደፋር፤ ኢትዮጵያን ወዳድ፤ አሰባሳቢና ምሳሌ ነበር ብል ስህተት አይደለም። የደረሰበት ስየል፤

ዛሬ ዕድሜ ለደርግና ወያኔ ተራ መስሎ ቢታይም ለያኔ (ለነገሩ ዛሬም) ግን አስቃቂ ነበር ። ገሞራው ግን በዚህ አልተረታም። ወደ ቻይና ለትምህርት ሄዶም አስከፊ ዘረኝነትንና መከራን ቢቀበልም ይህንንም በተለመደው ተቃውሞ እያጋለጠ ችሎ ሊያልፈው ችሏል። ቻይና የወለዳቸውን ሁለት ልጆች ይዞ እንዳይወጣ የቻይና መንግሥት አግዶት ሰፊ ትግልም አካሂዶ ነበር። የቻይና ቋንቋ ፈሊጣዊ አነጋገሮችን ወደ እንግሊዥኛ ተርጉሞም ሰፊ መዝገብ ቃላት ሊጽፍና ሊያሳትም ችሏል። ወደ ኖርዌይና ስዊድን ተሰዶ ሳለም የደረሰበት ግፍ – እነዚህ ሀገሮች የተገንጣዮችና ጠባቦች ጥብቅ ወዳጆች ነበሩና – በቀላሉ የሚገመት አይደለም። የሚወደው ወንድሙን ዶክተር እጓለንም ወደኬንያ ሄዶ እንኳ ሊያየው ሳይችል ዶክተር እጓለ አርፏል። መንግስታትና ተገንጣዮች ባላቸው ወዳጅነት የተነሳና በእነዚህም ሀገሮች ጠባቦችና ገንጣዮች ድጋፍ ያላቸው ነበሩና ገሞራው መብቱ ተረግጦ ቢሰቃይም ግን አንዴም ቢሆን ሳይንበረከክና ቀቢጸ ተስፋ ሳያደቀው ጠንክሮ በመታገል ወገንና ሀገርን ያኮራ ጀግና ነው።

ለእኔ በግሌ ደግሞ ታላቅና አዋቂ ብዬ የማከብረው ነበርና፤ ግጥም የምችል መስሎኝ “ግጥም የት አውቄ” የምትል ስብስብ ልኬ አስተያየት ስጠኝ ስለው፤ የሽፋኑንም ሰዕል አስርቶ፤ በራሱ ኪሳራ አሳትሞልኝ፤ በርታ ቀጥልበት በሚል የግጥም መከራዬን እንድቀጥል ያበረታታኝ ነው። ገሞራው ወገኖቹን የሚታደግ ሁሉን ማለት ይቻላል አፍቃሪ የነበር ሲሆን በኢትዮጵያ ጠላቶች ላይ ግን ጥላቻውና ተቅውሞው መቸም ያላሰለሰ ነበር። ወያኔና ሻዕቢያን ወሽ/ውሾ ብሎ ያጋለጠው ገሞራው በእነሱም ሆነ በሚደግፏቸው የደረሰበት ጥቃት ቀላል አልነበረም። ገሞራው ግን ከቁም ነገር አልቆጠራቸውም። ዕይታው ሰፊና ጥልቅ ነበርና ውሎ አድሮ መውደቃቸውን የሚያምን ነበርና በቀቢጸ ተስፋ አልተጠቃም። በአካሉ ስቃይና መከራ ቢደርስበትም በመንፈሱ ግን ጠንካራና ባለብሩህ ተስፋ ሆኖ ምድራዊ ህይወቱን አሳልፏል። ህያውነቱ ግን ቀጣይ ነው።

“ሲነድ ሲቃጠል የሚስቅ እሳት ነው!” ያለው ኃይሉ በመከራው እየሳቀ፤ ጠላቶቹ ላይ እየተሳለቀ ኖሯል፤ ታግሏል፤ ወገንን ቀስቅሷል። ያደረበት ህመም ሲጸናበት፤ የወያኔ ደጋፊው ጥቃት ሲበዛበት፤ የሚያየው ከህደት ሲያበሳጨው ወደ መኖሪያው ስዊድን ሄጄ አግኝቸው ልንወያይ መቻላችን ዛሬ መልካም ትዝታ ሆኖልኛል። የተለመደው ሳቁና አነጋጋሩ እንዳለ ሆኖ ስለ ጸጋዬምና ሊሎች ጉዳዮች ስንጨዋዎት እኔን የሚያበረታታ እንጂ በቀቢጸ ተስፋ የተጠቃ ወዳጅ አላገኘሁም። ግጥም መጻፍ ቢያቆምም የፃፋቸው ጠባብ ቤቱን አጨናንቀውት ነበር። በርቱ ታገሉ እንጂ በቃችሁን አላሰማኝም። ወዳጁ ደብተራው ይሙት ይኑር አለማወቁ በጣም ይከነክነው ነበርና “ጠላታችን ወያኔ ዛሬም ቢሆ ነገ ዋጋውን ይከፍላል!” ይለኝ ነበር። ዛሬ ጋሼ ኃይሉ በደረሰበት መከራና በሽታ ህይወቱ ቢያልፍም ሁሌም ከእኛ ጋር ነው። ቅርሱ ኢትዮጵያዊነት፤ ጽናት፤ ቃል ኪዳንን ማክበርና ወገንን ማፍቀር ነው። የጽናት እና የፍቅር ብቻ ሳይሆን የደግነትም አባት ነው። ገሞራው በማረፉ ደስታ የተሞሉት ሁሉ የኢትዮጵያ ጠላቶች ናቸው። ታላቁ ሰው ገሞራው አረፈ ብሎ መዘገቡ ሁሉ የተሳናቸው ሁሉም የኢትዮጵያ ጠላቶች ናቸውና አቋማቸውን አንርሳ። የሀገራችን ታላቅ የጥበብ አባት ሲያርፍ መዘገቡ ተራራ ከሆነባቸው፤ እንዴት ነው ለኢትዮጵያ ያላቸው ወገንተኛነት የሚለካው? “ጠላትም አንድ ጊዜ ጠላት ነው/ አስቀድሞ መግደል አሸክሷልኩውን ነው!” የሚለውን አባታዊ አባባል ማስታወሱ በጭቃ እሾሆች የሚደርሱብንን ጥቃት ለመከላከል ይረዳናል።

ኃይሉ በቅርሱ ሕያው ነው!

ሞት ጀግናን አያቸነፍም !!

ትዝታህና ምሳሌህ ትግላችንን ያበረታታል ጋሼ ገሞራው !!